Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1894. Wydano i rozesłano dnia 5. Lutego 1894. **Część II.**

Nr. 2.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. Grudnia 1893, L. 64.800, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie udzielenia gminie Kuty zezwolenia na dalszy pobór 75% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa w latach od 1894 do 1898 włącznie.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Nr. 36. Dz ust. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie Kuty na pobór w latach od 1894 do 1898 włącznie, 75% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa z tem zastrzeżeniem, iż gminie Kuty nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego zezwolenia.

Lwów, dnia 19. Grudnia 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 3.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 28. Grudnia 1893, L. 65.833, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Rzeszowa na dalszy pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina w latach od 1894 do 1898 włącznie.

Na mocy §. 86. ust. z dnia 13. Marca 1889, Nr. 24. Dz. ust. kraj., Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwala za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, gminie miasta Rzeszowa na dalszy pobór w latach od 1894 do końca 1898, 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina z zastrzeżeniem, iż gminie Rzeszów nie będzie wolno żądać dodatkowego uiszczenia rzeczonego dodatku za czas przed ogłoszeniem niniejszego rozporządzenia

Lwów, dnia 28. Grudnia 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 4.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 6. Grudnia 1893, L. 64.023, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Brzeżanach.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12 Grudnia 1869 r. (Nr 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c k. Namiestnictwa taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Brzeżanach za le-

czenie i pielęgnowanie chorych, od dorosłych w kwocie 56 ct., a od dzieci jak dotychczas w kwocie 30 ct. na lat trzy, począwszy od 1. Stycznia 1894 r.

Lwów, dnia 6. Grudnia 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 5.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. Grudnia 1893, L. 66.825, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Stryju.

Na mocy Art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa, taksę dzienną w szpitalu powszechnym w Stryju za leczenie i pielęgnowanie chorych: od dorosłych osób w kwocie 60 ct., a od dzieci jak dotychczas w kwocie 35 ct. na lat cztery, począwszy od dnia 1. Stycznia 1894 r.

Lwów, dnia 22. Grudnia 1893.

Marszałek krajowy:
Sanguszko w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 6.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z dnia 31. Grudnia 1993, L. 4.777/pr., co do wymiaru podatków bezpośrednich na rok 1894.

Według §. 1. ustawy z dnia 23. Grudnia 1893 (Dz. u. p. Nr. 187.), pobierane być mają istniejące podatki bezpośrednie i pośrednie, tudzież inne

opłaty z dodatkami nadal w czasie od 1. Stycznia do końca Marca 1894, według obowiązujących obecnie ustaw i przepisów podatkowych, a mianowicie dodatki do podatku zarobkowego i dochodowego w wysokości, ustawą skarbową z dnia 26. Marca 1893 (Dz. p. p. Nr. 44.) oznaczonej.

W myśl tej ustawy zarządza się przypisanie podatków stałych z uwzględnieniem prawnych terminów spłaty na cały rok 1894.

Zmiany, jakieby później zajść miały, podane zostaną w swoim czasie do powszechnej wiadomości.

Wymiar i rozkład podatku gruntowego na podstawie wyników regulacyi podatku gruntowego, uskutecznione być mają w miarę osiągniętych w myśl ustawy z dnia 23. Maja 1883 (Dz. p. p. Nr. 83.) rezultatów ewidencyi, a pod względem przypisywania i ściągania tego podatku na rok 1894, zastosowane być mają postanowienia prawne, zawarte w ustawie z dnia 7. Czerwca 1881 (Dz. p. p. Nr. 49.) i w obwieszczeniu c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 22. Czerwca 1883 (Dz. p. p. Nr. 119.).

Podatek domowy ma być wymierzany i przypisywany na podstawie ustaw z dnia 9. Lutego 1882 (Dz. p. p. Nr. 17.), 1. Czerwca 1890 (Dz. p. p. Nr. 97.) i rozporządzenia c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. Października 1890 (Dz. p. p. Nr. 190.).

Przy podatku zarobkowym i dochodowym będzie przypisywany i pobierany prócz ordynaryum podatku, także dodatek nadzwyczajny w wysokości ordynaryum podatku. Ci jednak kontrybuenci, których łączna należytość w podatku zarobkowym i dochodowym I. klasy lub w podatku dochodowym II. klasy rocznej kwoty podatkowej 30 złr. w ordynaryum nie przekracza, opłacać mają dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedm dziesiątych ($^7/_{10}$) ordynaryum.

Roczna należytość podatku gruntowego, domowo-klasowego i czynszowego, tudzież dochodowego ma być opłacaną z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, zaś należytość podatku zarobkowego płatną jest z góry w półrocznych ratach dnia 1. Stycznia i 1. Lipca roku bieżącego.

Przypisaną na rok 1894 należytość podatku gruntowego i domowo-klasowego należy podać do wiadomości Zwierzchności gmin, które trudnią się dotąd poborem podatków, zapomocą doręczenia im indywidualnych tabel płatniczych.

O przypisanej należytości podatkowej pojedynczym kontrybuentom należy powiadamiać tychże, a to: o podatku gruntowym i domowo-klasowym przez uwidocznienie ze strony organów poborowych przypisu tych podatków w książeczkach podatkowych; o podatku czynszowym i dochodowym przez doręczenie wydanego przez władzę wymiarową nakazu płatniczego, zaś co do podatku zarobkowego służyć ma jako zawiadomienie o wysokości podatku wystawiony przez władzę wymiarową arkusz płatniczy podatku zarobkowego.

Kontrybuenci, którym podatek klasowy nowo przypisanym będzie, lub u których w wymiarze tego podatku jakaś zajdzie zmiana, otrzymają odrębne zawiadomienia.

Wszystkim c. k. Urzędom podatkowym przypomina się okólnik c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 12. Listopada 1889, L. 83.958, według którego mają kontrybuentom, opłacającym podatek gruntowy lub domowo-klasowy, uwidaczniać w ich książeczkach podatkowych całoroczną należytość tych podatków, według ich gatunków wraz ze wszystkimi dodatkami przy pierwszej wpłacie.

Co do sporządzania i przedkładania fasyi do podatku dochodowego na rok 1894, jakoteż wykazywania stałych poborów służbowych, również co do wymiaru i uiszczania tego podatku, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia prawne:

1) Fasye i wykazy co do poborów służbowych w celu wymiaru podatku dochodowego na rok 1894, mają być sporządzane w formie dotychczasowej, w rozporządzeniu wykonawczem z dnia 11. Stycznia 1850 (Dz. p. p. Nr. 10) wskazanej i na ręce właściwej władzy wymiarowej w terminie do końca Stycznia 1894 wniesione.

2) We fasyach dla dochodu I. klasy, tudzież dla dochodów II. klasy, niestanowiących stałych poborów służbowych, należy wykazać celem obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1894 podlegającego, przychody i rozchody z trzech lat poprzednich, t. j. z roku 1891, 1892 i 1893.

3) Przy wymiarze i poborze podatku dochodowego II. klasy od stałych poborów służbowych, przestrzegać należy przepisy prawne w §§. 21. i 22. ces. patentu o podatku dochodowym z dnia 29. Października 1849 (Dz. p. p. Nr. 439.) zawarte. Osoby lub instytucye obowiązane do wypłaty stałych poborów służbowych, mają pod własną odpowiedzialnością przy wypłacie poborów służbowych, potrącać podatek dochodowy od poboru przypadający i odwozić ściągnięte kwoty do c. k. Urzędu podatkowego, najdalej do ośmiu dni po upływie każdego miesiąca.

4) Odsetki i renty podlegające opodatkowaniu w III. klasie dochodu mają być wykazywane we fasyach, według stanu majątku i dochodu z dnia 31. Grudnia 1893.

5) Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, który należy się od procentów od ulokowanych u nich kapitałów, jest ważne także i na rok 1894.

6) Posiadaczom tych budynków, które częściowo lub w całości uwolnione są od podatku czynszowego z tytułu nowej budowy, wymierzyć należy na rok 1894 podatek 5% od uzyskanego czystego czynszu rocznego, to jest od kwoty czynszowej, pozostałej po strąceniu prawnie dozwolonych procentów

na utrzymanie budynku, a przy budynkach całkowicie od podatku czynszowego uwolnionych, po potrąceniu nadto przypadających w roku 1894 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów na nich ubezpieczonych. W mowie będący 5% podatek jest podobnie jak i podatek czynszowy podatkiem realnym, ma być uiszczany w czterech ratach kwartalnych z dołu i przysługuje mu ustawnicze prawo zastawu na dotyczącej nieruchomości.

Lwów, dnia 31. Grudnia 1893.

Nr. 7.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Grudnia 1893, L. 98.504, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 1. Września 1892, Dz. u. i r. kr. Nr. 72 o regulacyi rzeki Biały z dopływami i uzupełnieniu obwałowania prawego brzegu Dunajca, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem c. k Ministerstwa rolnictwa z dnia 7. Listopada 1893, L. 18.465/2680 w porozumieniu z c. k. Ministerstwem spraw wewnętrznych.

Lwów, dnia 21. Grudnia 1893.

Badeni w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 1. Września 1892, Dz. u. i rozp. kr. Nr. 72, o regulacyi rzeki Biały z dopływami i uzupełnieniu obwałowania prawego brzegu Dunajca.

I. Postanowienia ogólne.

§. 1. Regulacya rzeki Biały z dopływami, tudzież uzupełnienie obwałowania prawego brzegu Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach do Wisły, są przedsiębiorstwem krajowem i mają być wykonane w myśl §. 5. ustawy z dnia 1. Września 1892, Dz. u. kr. Nr. 72 przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi Państwa i Reprezentacyi powiatów Tarnowskiego, Grybowskiego i Dąbrowskiego.

§. 2. Za podstawę techniczną tej regulacyi z obwałowaniem służyć mają zatwierdzone przez Ministerstwo rolnictwa projekty techniczne z r. 1890, mianowicie: projekt krajowego biura melioracyjnego dla regulacyi rzeki Biały od jazu w Grybowie do ujścia wraz z obwałowaniem dalszego biegu Biały i prawego brzegu Dunajca, projekt zaś sekcyi przemyskiej oddziału leśno-technicznego do zabudowań potoków górskich dla regulacyi górnego biegu Biały od ujścia potoku Bieskid do jazu w Grybowie tudzież dla zabudowań potoków górskich.

Przy wykonaniu tych projektów winny być jednak uwzględnione zmiany zaszłe w międzyczasie w układzie łożyska Biały i jej dopływów, nadto zaś ma być na podstawie zdjęć hydrometrycznych ustalonym normalny przekrój rzeki Biały powyżej jazu Grybowskiego.

Regulacya wraz z obwałowaniem obejmuje następujące roboty:

1) roboty regulacyjne i ochronne na rzece Biale (przekopy ubezpieczenia brzegów i wały ochronne od mostu krytego na gościńcu państwowym w Koszycach do ujścia);

2) regulacyę dopływów Białej: Wontoku, Strusinki, Zimnej wody, Radlicy i Karwodzy, korrekcyę ujść innych dopływów i zabudowanie ich źródłowisk, o ile te dopływy wywierają wpływ szkodliwy na ustrój rzeki Biały;

3) zabudowanie 13 najszkodliwszych potoków górskich w górnem dorzeczu Biały, mianowicie:

Bieliczny, potoku Pycholskiego, Niskiego, Banicy, Suchego, Czyrny, Kały nickówki, Granicznego, Kochanego, Florynki, Bieńczarowy i Płanianki.

4) uzupełnienie prawego wału Dunajca we wskazanej powyżej przestrzeni;

5) pogłębienie i uzupełnienie głównych rowów osuszających;

6) budowę szluz i przepustów tak dla odwodnienia jak i dla kolmatacyi;

7) budowle w odciętych starych łożyskach, mające na celu przyspieszenie zamulenia, zawiklenie szutrowisk i zalesienie nagich stoków górskich;

8) wreszcie utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3. Czas budowy ustanawia się na lat piętnaście, mianowicie od r. 1892 do r. 1907. W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem budowy prywatne na rzece Biale i dopływach, tudzież na prawym wale Dunajca.

§. 4. Koszta regulacyi i obwałowania wraz z wydatkami na poboczne roboty, wyszczególnione w §. 2. niniejszego rozporządzenia a objęte kosztorysem, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i wszelkie koszta zarządu, pokryte być mają z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3.

ustawy z dnia 1. Września 1892 r., Dz. u. kr. Nr. 72 i nie mogą przekroczyć sumy kosztorysowej 1,789.000 zł.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego powodu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5. Oznaczone w §. 3. ustawy z d. 1. Września 1892, Dz. u. kr. Nr. 72 datki kraju, państwa i powiatów interesowanych, mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) datek funduszu krajowego w kwocie 609.800 zł. w piętnastu ratach rocznych od r. 1892 do r. 1906, z których pierwsze trzy raty przypadające na lata 1892—1894 wynosić mają po 30 000 zł., dalszych zaś 12 rat, przypadających na lata 1895—1906 po $43.316^{2}/_{3}$ zł. w. a.

b) datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 894.500 zł. w. a. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w piętnastu ratach rocznych od r. 1892 do r. 1906, z których pierwsze trzy raty przypadające na lata 1892—1894 wynosić mają po 44.006 zł. w. a., dalszych zaś 12 rat, przypadających na lata 1895—1906 po $63.540^{1}/_{6}$ zł. w. a.

c) datek państwowy dotacyi budowli wodnych w kwocie 121.200 zł. w. a. z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w czternastu równych ratach rocznych po mniej więcej 8.660 zł. w. a., od r. 1893 do r. 1906.

d) datki funduszów interesowanych powiatów a mianowicie: datek powiatu Tarnowskiego w kwocie 119.000 zł. w. a.; datek powiatu Grybowskiego w kwocie 24.800 zł. i datek powiatu Dąbrowskiego w kwocie 19.700 zł., w piętnastu równych ratach rocznych, od r. 1893 do r. 1907.

§. 6. Przypadające za r. 1892 datki funduszu krajowego i państwowego funduszu melioracyjnego mają być uiszczone do funduszu regulacyjnego bezzwłocznie po zatwierdzeniu niniejszego rozporządzenia przez Ministerstwo rolnictwa. Dalsze raty coroczne datków kraju i państwa mają być wypłacane z góry po konstytucyjnem zatwierdzeniu preliminarzy krajowego i państwowego, takież zaś raty datków funduszów interesowanych powiatów: Tarnowskiego, Grybowskiego i Dąbrowskiego, w dwóch terminach płatności: 1. Marca i 1. Września każdego roku.

Coroczne raty datków państwa, asygnowane będą wówczas, skoro odnośne raty zasiłku krajowego wpłacone zostaną do funduszu regulacyjnego.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na 3% rachunku bieżącym w Banku krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót programem objętych okaże się we funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, to takowa ma być zwrócona kontrybującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§. 7. Reprezentacye powiatów konkurencyjnych do kosztów regulacyi i obwałowania upoważnione są ściągnąć w czasie budowy przypadające na

fundusze powiatowe datki z właścicieli interesowanych gruntów i zakładów, w myśl §. 66. krajowej ustawy wodnej z d. 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, a mianowicie:

a) datki konkurencyjne do kosztów obwałowania na podstawie oznaczonego przez właściwą władzę polityczną okręgu konkurencyjnego, tudzież założonego w tym celu katastru konkurencyjnego;

b) datki konkurencyjne do kosztów budowli regulacyjnych w miarę postępu budowy na podstawie każdorazowego orzeczenia władzy politycznej.

Spłata zapadłych datków interesowanych powiatów nie może być zawisłą od poprzedniego ściągnięcia datków konkurencyjnych od stron prywatnych.

§. 8. Dla ubezpieczenia robotników od choroby, utworzoną będzie w myśl §. 54. ustawy z dnia 30. Marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33 osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta, zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu, datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz regulacyjny, przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§. 9. Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego; z końcem każdego roku a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela c. k. Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także odnośnemu Wydziałowi powiatowemu, kierownikowi budowy, ewentualnie delegatowi.

Namiestnictwo przedkłada zamknięcie rachunkowe Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia, a ta władza decyduje także o zarzutach podniesionych przez Wydziały powiatowe, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

II. Postanowienia o wykonaniu robót regulacyjnych i obwałowań.

§. 10. Prowadzenie robót regulacyjnych i wałowych oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej, porucza Wydział krajowy dwom urzędnikom technicznym krajowego biura melioracyjnego pod naczelnym kierunkiem każdorazowego dyrektora tego biura.

Jeden z tych kierowników budowy prowadzić będzie roboty regulacyjne na rzece Białe, postępując z budową z dołu do góry, drugi zaś budowę prawego wału Dunajca od mostu kolejowego w Bogumiłowicach w dół.

Po ukończeniu robót wałowych nad Dunajcem, obejmuje drugi kierownik budowy prowadzenia robót regulacyjnych na Białe w powiecie Grybowskim.

Pomocników technicznych i rachunkowych powołuje Wydział krajowy.

Dozorców przy robotach przyjmują w miarę potrzeby kierownicy budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznaczają im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. w. a.

W razie potrzeby polepszenia płac dozorców, lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymują kierownicy budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały dodatek budowlany miesięczny, odpowiadający trzydziestokrotnej wysokości dyet.

O ile czas za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowe obliczyć dodatek według trzydziestej części powyższej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem pola roboczego, otrzymują kierownicy budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru, ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników.

Dodatki bndowlane, dyety i koszta podróży kierowników budowy, stała płaca tychże za czas budowy, pobory dozorców i sił pomocniczych, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu regulacyjnego.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi, zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 11. Do pomocy kierowników budowy w sprawach administracyjnych, jakoto: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o cenę materyałów i robocizny i t. p., nie mniej do prowadzenia ksiąg podczas budowy, ustanawia Wydział krajowy, według potrzeby i własnego uznania delegatów zaufania godnych, z miejscowymi stosunkami i cenami obznajomionych, którym w kierownictwie budowy przysługuje głos doradczy.

Ci delegaci przechowują u siebie fundusze przez Wydział krajowy na budowę asygnowane i zarządzają niemi, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za odpowiednie i udokumentowane wyrachowanie się z wydatków, poczynionych z tych funduszów. Delegaci Wydziału krajowego, mają prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży z funduszu regulacyjnego, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kilometer, przy komisyach zaś po za miejscem zamieszkania, oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 złr. dziennie.

§. 12. Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie regulacyi, odpowiedzialni są wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, informują go dokładnie o postępie robót, zapomocą peryodycznych raportów, a w wypadkach nagłości czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają takowe wobec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają potrzebne zdjęcia terenu i rzeki, wypracowują szczegółowe projekty regulacyjne, zwłaszcza tych przestrzeni rzeki, gdzie nastąpiły zmiany, sporządzają warunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Szczegółowe projekty regulacyjne wraz z programem robót na rok następny niemniej też zmiany projektu służącego za podstawę wykonania robót, mają być przedkładane do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu w porozumieniu z Namiestnictwem. Zmiany naruszające podstawę hydrotechniczną projektu wymagają nadto zatwierdzenia Ministerstwa rolnictwa.

Kierownicy budowy koramizują kwity delegatów na asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy, za pośrednictwem odnośnych urzędów podatkowych lub delegatów uskutecznia wypłaty, prowadzą dzienniki swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy; utrzymują w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyj wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. d.), a w miesiąc (najdalej w dniu 15. następnego miesiąca), przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołączają wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 13. Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy, orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie: które obce grunta, materyały i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót jak: przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów kraj. ust. wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć winien władzy politycznej odpowiednich kopij map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (carminem), wraz z wykazami powierzchni gruntów, liczb, parcel, rodzaju uprawy i nazw właścieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien kierownik budowy z delegatem odnośnego Wydziału powiatowego, starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym lub sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie nie dojścia do skutku ugody, ma być oznaczona jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 r. (Dz. u. kr. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie. Postanowienia tego §. kraj. ustawy wodnej, znajdą także zastosowanie co do ułożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 14. Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy, tak czasowo, jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska), należy ograniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa regulacyjnego.

§. 15. Wykonanie robót ziemnych przy budowie wałów i w przekopach, odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru.

Wykonanie budowli regulacyjnych, tudzież objektów w wałach, mogą być oddane w przedsiębiorstwo, przyczem mają być przedewszystkiem uwzględnieni interesowani właściciele gruntów nadbrzeżnych.

Wydział krajowy jest upoważnionym oddać wykonanie robót ziemnych przy wałach, tudzież przeprowadzenie wykupna gruntów i odszkodowań pod wały, konkurującym powiatom: Tarnowskiemu i Dąbrowskiemu w obrębie ich terytoryum za sumę ryczałtową wykazaną w kosztorysie.

Ewentualne przekroczenia kosztów preliminowanych na ten cel winny jednak w takim razie pokryć wyłącznie fundusze tych powiatów.

Wypłaty odbywać się mają na podstawie list płacy, tudzież wykazów należytości, sprawdzonych i podpisanych przez odnośnego kierownika budowy.

W miarę postępu robót i dostaw może Wydział krajowy udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy 10% na ratę kolaudacyjną.

§. 16 Dla uwidocznienia postępu budowy mają być prowadzone dzienniki budowy wraz z poddziennikami dla każdego objektu (szluzy lub przepustu), w których oprócz wykonanych codziennie robót, mają być zamieszczone następujące daty:

1) stan powietrza;

2) stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy ustawić tymczasowy wodoskaz;

3) liczba robotników według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur;

4) oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie prowadzonych robót tudzież początek i koniec robót;

5) odbiór materyałów budowlanych;

6) zmiany zaszłe w łożysku rzeki i wpadających do niej potoków, oraz ewentualna potrzeba zmiany w projekcie, przy równoczesnym zamieszczeniu szkicu w dzienniku i podaniu zwiększenia lub zmniejszenia kosztów;

7) wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

8) polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

9) uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dzienniki budowy mają być z końcem każdego miesiąca zamknięte, przedsiębiorcom do przejrzenia udzielone i podpisane, po ewentualnem wciągnięciu podniesionych przez nich zarzutów.

§. 17. Tak Administracyi Państwa jak i Reprezentacyom interesowanych powiatów przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu, za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień, tak delegatom

Administracyi Państwa jak i Reprezentacyi powiatowych. Lustracya robót przez delegowanych w tym celu techników rządowych i krajowych odbywać się ma według możności co dwa miesiące, szczególnie zaś na żądanie kierowników budowy, dla udzielenia fachowej porady w wątpliwych kwestyach technicznych.

Z każdorazowej lustracyi mają ci technicy złożyć swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdanie, które posłuży Wydziałowi krajowemu do wydania stosownego zarządzenia.

§. 18. Z końcem każdorazowego okresu budowy mają zażądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z kierownika budowy;

c) z delegata interesowanej Reprezentacyi powiatowej

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a)* wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a)* wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa i spraw wewnętrznych, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tych Ministerstw nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 19. Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy, obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy. Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa, Ministerstwu rolnictwa.

§. 20. Przy robotach własnego zarządu należy się zastosować pod względem rachunkowym do instrukcyi rachunkowej, wydanej dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. i r. kr. Nr. 68.

Instrukcya techniczna dla kierowników budowy wydaną zostanie przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem.

III. Postanowienia o zabudowaniu potoków górskich.

§. 21. Zabudowanie potoków góskich w dorzeczu Biały powyżej Grybowa, prowadzić będą organa c. k. oddziału leśno-technicznego dla zabudowań potoków górskich, pod nadzorem Ministerstwa rolnictwa i Wydziału krajowego.

§. 22. Kierownictwo budowy porucza Ministerstwo rolnictwa technikowi lasowemu, któremu do bezpośredniego prowadzenia budowy może Ministerstwo rolnictwa przydzielić odpowiedni organ leśno-techniczny.

§. 23. Dodatek budowlany, dyety i koszta podróży technika prowadzącego bezpośrednio budowę na miejscu, względnie odpowiednią część przyznanego mu ryczałtu na koszta podróży, tudzież część poborów aktywalnych, przypadającą za czas jego wyłącznego zajęcia przy tem przedsiębiorstwie, pokrywa fundusz regulacyjny.

Również pokryć ma fundusz regulacyjny odpowiednią część ryczałtu na koszta podróży kierownika budowy.

Zwroty jakie fundusz regulacyjny ma uiszczać na rzecz państwowego funduszu melioracyjnego z powodu pokrytych z powyższego tytułu przez ten ostatni fundusz wydatków, oblicza i ustanawia corocznie Ministerstwo rolnictwa.

§. 24. Kierownik budowy przedkładać ma najdalej do końca Marca każdego roku budowlanego program robót na rok bieżący, zaopatrzony w potrzebne plany i kosztorysy, Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa.

W ten sam sposób należy postąpić, gdyby w czasie rocznego okresu budowlanego okazała się potrzeba zmiany ustanowionego programu robót, albo projektu służącego za podstawę zabudowania.

§. 25. Wykonanie robót odbywać się ma z reguły w zarządzie własnym. Kierownik budowy może jednak wykonać poszczególne kategorye robót w drodze akordu, na podstawie cen jednostkowych.

Gdyby potrzebne ceny jednostkowe nie były podane w kosztorysie, mają być takowe zatwierdzone przez Wydział krajowy.

§. 26. Z końcem każdego miesiąca przedkładać ma kierownik budowy Ministerstwu rolnictwa i Wydziałowi krajowemu, krótkie a jasne sprawozdanie z postępu i stanu robót, z końcem zaś każdej kampanii roboczej sprawozdanie roczne z czynności budowlanej i jej wyników, tudzież z innych ważniejszych spostrzeżeń w polu roboczem.

§. 27. Wydziałowi krajowemu i Ministerstwu rolnictwa przysługuje prawo przekonać się każdego czasu o postępie robót i ich jakości.

Organa techniczno-lasowe znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót, obowiązane są udzielić żądanych wyjaśnień wydelegowanym w pomienionym celu organom.

§. 28. Na pokrycie wydatków budowlanych, jak: płac dziennych, należytości akordowych, wydatków na narzędzia, materyały i roboty rzemieślników, asygnuje Wydział krajowy na czas rocznego okresu roboczego, zaliczki miesięczne na ręce kierownika budowy.

Wysokość zaliczek potrzebnych na każdy miesiąc, preliminować ma kierownik budowy w miarę zatwierdzonych na rok budowlany robót i rozporządzalnych na ten cel środków przed rozpoczęciem robót.

Kierownik budowy odpowiedzialnym jest za całość i należyte użycie funduszu na budowę zaasygnowanego.

§. 29. Na podstawie list wypłat, wykazów należytości akordowych i kwitów, ma kierownictwo budowy, zestawiać co miesiąc rachunek budowlany i takowy wraz ze wszystkiemi dowodami przedkładać Wydziałowi krajowemu najdalej do dnia 15. następującego miesiąca.

§. 30. Z końcem każdorocznego okresu budowy zażądać ma kierownik budowy kolaudacyi wykonanych robót.

Komisya kolaudacyjna składa się z organu technicznego, wydelegowanego przez Ministerstwo rolnictwa i takiegoż organu Wydziału krajowego.

W kolaudacyach może brać udział także zastępca techniczny Namiestnictwa, w takim razie jednak Ministerstwo rolnictwa wyznaczy w każdym poszczególnym wypadku kierownika komisyi.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty przy interwencyi kierownika budowy.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny ma być przedłożonym Ministerstwu rolnictwa za pośrednictwem Wydziału krajowego do zatwierdzenia.

§. 31. Wydana reskryptem Ministerstwa rolnictwa z dnia 2. Września 1888, L. 12.146, instrukcya służbowa dla c. k. leśno-technicznego oddziału dla zabudowań potoków górskich (zeszyt XIV. ustaw, rozporządzeń i obwieszczeń z zakresu służbowego c. k. Ministerstwa rolnictwa, rok 1888, pag. 54.) służyć ma za wskazówkę przy wykonaniu będącego w mowie przedsiębiorstwa, o ile ta instrukcya nie została zmienioną lub uzupełnioną postanowieniami niniejszego rozporządzenia.